Hallo,

(cor)

De gang van zaken:

Het was een kleine en een zeer onduidelijke aankondiging in de stadskrant van 16 november 2022. Echter met een heel groot gevolg voor ons als inwoners van Eerde en dan met name de bewoners van de Willibrordushoek, De kuilen en de Abenhoefweg. Het beeld werd geschetst dat de reclame mast ergens langs de A50 zou komen. Deze loopt in de gemeente Meierijstad vanaf Son tot Uden.

Een aantal vreemde feiten op een rijtje:

- Het kadastrale perceels nummer waarop de mast is aangevraagd en zou moeten komen is tot op de dag van vandaag niet is op te sporen.
- De pachtovereenkomst op gemeentegrond waar niemand van op de hoogte was. Ook in 2007 is deze nooit vernoemd en is niet kenbaar geworden dat deze er was.
- De A50 is op het stuk tussen St Oedenrode en Veghel bewust niet verlicht door lantaarns omdat dit een landelijk gebied betreft. Aan de parallelweg werden de lantaarns een aantal jaar geleden vervangen door groene verlichting. Waarom zou de gemeente hier dan wel deze lichtvervuiler willen hebben.
- Waarom heeft de wethouder betrouwbaar bestuur tegenover 1 ondernemer zo hoog in het vaandel staan en passeert hij met datzelfde betrouwbaar bestuur in een vroeg stadium een hele dorpskern?!?! En niet te vergeten de raad.
- De wethouder verschuilt zich in zijn antwoorden aan gemeentebelang Meierijstad achter het feit dat wij “het hadden kunnen weten”. Als het zelfs de hele gemeenteraad destijds niet is opgevallen dat zo’n vervelende aandachtstrekker er daadwerkelijk zou komen, hoe hadden wij als leek dit dan moeten constateren.

1. **Dan de overlast ten opzichte van het algemeen belang:**
   Wij, bewoners van de Willibrordushoek, Abenhoefweg en de Kuilen zijn woonachtig in het buitengebied. Voor de komst van de A50 een groen en agrarisch gebied. De A50 was nodig en in algemeen belang, hier maken we zelf ook graag gebruik van. Destijds werd geschetst dat de A50 de scheiding zou blijven tussen industrieterrein en buitengebied. Klagen zit niet in onze aard, wij waren dan ook altijd goed tevreden met de groenstrook en geluidswal aan “onze” kant van de A50. Echter met een flitsende mast die 30 meter boven het

maaiveld uitsteekt wordt onze grens gigantisch overschreden. De beelden die deze mast gaat presenteren worden zo ontworpen dat hij de aandacht van de weggebruikers trekt. Maar hoe zit het dan met ons? Wij gaan deze mast vanuit ons huis en vanuit onze tuin **ALTIJD** zien en wij zullen dit scherm van 100m2 **NIET** kunnen negeren. Een behoorlijke afbreuk van ons buitengebied en woongenot.
Om over gezondheidsproblemen nog niet te spreken, uit onderzoek is gebleken dat de komst van een reclamezuil serieuze gezondheidsproblemen met zich mee kan brengen.

Afgelopen dinsdag kwam er nog een nieuwsbericht naar buiten dat Brabant koploper is in het aantal verkeersdoden in 2022. Uit onderzoek van de provincie wordt afleiding als 1 van de argumenten benoemd waardoor de verkeersslachtoffers zijn gevallen. Wij denken dus ook dat deze mast de verkeersveiligheid niet ten goede komt, echter gaat daar Rijkswaterstaat over en laten we het advies bij hen. Of de gemeente deze mast dus wel moet willen is aan het college en aan u.

Wij zijn er van overtuigd dat dit bouwwerk absoluut niet van toegevoegde waarde is voor de inwoners van Meierijstad, en er vrijwel niemand belang bij heeft.

Dergelijke masten horen diep op een industrieterrein thuis en niet in de buurt van woningen of aan de rand van het industrieterrein. Er zou een landelijk beleid moeten zijn voor dit soort lichtvervuilers, een boer heeft een stankcirkel, waarom heeft zo’n mast geen lichtvervuilingscirkel..? Het kan niet zo zijn dat zo’n mast op circa 100 meter van een buurtschap komt te staan.

(Willem)

2. **Het proces en behoorlijk bestuur**

   Van 2005 tot nu.

   Waarbij gemeente, voordat ze een afweging in het algemeen belang hebben gemaakt, al een privaatrechtelijke overeenkomst is aangegaan met de initiatiefnemer. Waarbij de initiatiefnemer de mogelijkheid kreeg om op de grond van de gemeente een reclamezuil te bouwen. Zelfs tot op heden wil het college deze overeenkomst geheim houden. Deze sterke ons in de gedachte dat er een snelle deal is gemaakt, zonder oog te hebben voor de belangen van de inwoners in de omgeving. En er was toen geen mogelijkheid om van ons te laten horen. Simpelweg omdat de overeenkomst en de plannen toen niet bekend waren en omdat er geen besluit is genomen waartegen we bezwaar konden indienen. Vervolgens is de gemeente, vanuit een vooringenomen standpunt, doorgegaan om er met de initiatiefnemer een succes van te maken. Dit ten koste van onze leefbaarheid en gezondheid.

   In 2007-2008 hoorde we voor het eerst van de plannen. De gemeente was van plan om nu ook via een uitgebreide procedure het bestemmingsplan aan te passen. Toen zijn we daartegen in het verweer gekomen. Er waren veel zorgen over de overlast en de kwaliteit van onze leefomgeving. Gelukkig was dit toen reden genoeg om het besluit voor dat moment in te trekken. Ook toen was ons nog steeds niet bekend dat de gemeente al afspraken over het grondgebruik hadden gemaakt. Wat ons bevreemd is dat de gemeente in 2007 geen medewerking wilde verlenen voor het plan, maar de privaatrechtelijke overeenstemming uit 2005 in stand heeft gelaten. Over behoorlijk bestuur gesproken.

   In 2017 wordt het hele bestemmingsplan op orde gebracht. En zonder het expliciet en bespreekbaar te maken, wordt er een stipje toegevoegd op een kaart. Noch de gemeenteraad, noch de omgeving, zijn actief op de hoogte gebracht van deze specifieke en ingrijpende bestemmingsplanwijziging. Laat staan dat de gemeente of initiatiefnemer ons heeft betrokken. En dan kan de wethouder roepen dat de initiatiefnemer verantwoordelijk is voor het organiseren van draagvlak. Wij zien hier ook een verantwoordelijkheid van de gemeente, aangezien ze grondeigenaar zijn en in die hoedanigheid al medewerking hebben toegezegd omdat ze financieel belang hebben bij de realisatie van de mast.

   Een jaar nadat de termijn om planschade in te dienen voorbij is, zien we een vergunningaanvraag voorbij komen. En nu staan we hier.

De wethouder is op bezoek geweest. De beloofde informatie is na **11 weken** nog steeds niet gestuurd. In het gesprek had hij nog steeds niets gezegd over de grondpositie van de gemeente. Dit sterkt wederom de gedachte dat we bewust op het verkeerde been worden gezet, telkens weer. Dit vinden wij geen behoorlijk bestuur en we vinden het ronduit onfatsoenlijk. Ook de aan de gemeenteraad toegezegde poging om in gesprek te komen met initiatiefnemer, dorpsraad en omwonenden, heeft de wethouder nog geen pogingen toe gedaan. Het vertrouwen in de wethouder is voor ons weg.

Nu is het nog wachten op het advies van Rijkswaterstaat zegt de wethouder. Ondanks de tools die de gemeente zelf heeft krijgt dit blijkbaar meer gewicht dan de adviezen van **1.100** eigen inwoners.

3. **De gebonden beschikking: er is wel ruimte om de vergunning te weigeren op het gebied van licht.**
   Veel raadsleden hebben op 2 maart gezegd dat als ze de ontwikkeling en de lichtimpact ervan hadden geweten, op dit punt niet hadden ingestemd met het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan voorziet niet expliciet in een verlichte reclamezuil. De wethouder gaf in de raadsvergadering aan, dat hij geen mogelijkheden ziet om de vergunning te weigeren. Dit is duikgedrag. En met deze reactie beschouwde raadsleden de ingediende motie als onuitvoerbaar. Wij zijn er van overtuigd dat de gemeente wel mogelijkheden heeft om de vergunning te weigeren, juist vanwege de verlichting. In de raad van 2 maart wezen raadsleden ook al naar lokaal vigerend beleid waar een beschermende werking vanuit gaat, specifiek de overlast van licht. Aangezien het college en specifiek de wethouder geen vertrouwen van ons heeft en al sinds 2005 een verkokerde blik heeft in dit dossier, vragen we de gemeenteraad zelf opdracht te geven aan een onafhankelijk juridisch bureau voor een toets op de vraag of het college de vergunning of onderdelen ervan (waaronder licht) wel kan weigeren.

   Wij roepen de gemeenteraad op om naast de inwoners uit de omgeving te gaan staan.